

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישראל - חברה להשקעות בע"מ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

1

מספר בקשה: 31

בפני כב' השופטת רות רותן

סעד רסולי
ע"י ב"כ עו"ד ישראלי

המבקש:

נגד

1. ישרס חברה להשקעות בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד לשם ופרמדד
2. שלמה אייזנברג
ע"י ב"כ עו"ד פומרנץ ותמר

המשיבים:

2

פסק דין

3

4

5

1. בקשה לאישור הסכם פשרה במסגרת בקשה לאישור תביעה נגזרת.

6

7

סי' 202(א) לחוק החברות התשנ"ט – 1999 קובע:

8

"תובע לא ישתלק מתביעה נגזרת ולא יעשה הסדר או פשרה עם נתבע, אלא

9

באישור בית המשפט; בבקשה לאישור יפורטו כל פרטי ההסדר או הפשרה לרבות

10

כל תמורה המוצעת לתובע".

11

12

2. המבקש הגיש בקשה לאישור תביעה נגזרת שעניינה בשכר שקבל המשיב 2 (להלן:

13

"אייזנברג") מהמשיבה 1 (להלן: "החברה"). לטענת המבקש, חתשלומים ששילמה החברה

14

לאייזנברג בגין כהונתו בחברה בין השנים 2005 עד 2011, נעשו שלא כדין. זאת משום שתנאי

15

הכחונה של אייזנברג לא אושרו בחתאם להליך האישור שנקבע במסגרת הפרק החמישי

16

לחוק החברות התשנ"ט – 1999 (להלן: "חוק החברות").

17

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117-12 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

- 1 לגישת המבקש, כאשר מר איזנברג חדל בחודש יוני 2005 לכהן כיו"ר דירקטוריון החברה
2 והמשיך לכהן רק כמנהל עסקים ראשי בה, היה על החברה להביא את תנאי הכהונה שלו
3 לאישור בהתאם להוראות ס' 275 בחוק החברות. המבקש ציין כי חרף עמדתה של הרשות
4 ניירות ערך בגדון, החברה לא כינסה אסיפה כללית לצורך דיון בתנאי החניסקה של מר
5 איזנברג. המבקש טען לכן כי על מר איזנברג להשיב לחברה את כל הסכומים ששולמו לו
6 מחודש יוני 2005 ואילך (סכום של כ-15 מיליון ₪), משום שהסכם השכר שלו לא אושר
7 באופן שנקבע בחוק החברות וככזה הוא בטל.
8
- 9 3. המשיבים השיבו לבקשת האישור והתנגדו לה. הם טענו בין היתר כי לא חל כל שינוי בהיקף
10 השירותים שמר איזנברג העניק לחברה לאחר שהוא חדל לשמש יו"ר דירקטוריון החברה,
11 ולא חל שינוי בתנאי העסקתו. זאת, משום שהוא שימש מנהל עסקים של החברה, והשכר
12 שולם לו בפועל רק עבור התפקידים האקזקוטיביים שלו. עוד נטען כי גם אם חל פגם
13 באישור תנאי החניסקה של מר איזנברג, הרי יש לקבוע כי התוצאה של הפגם הזה היא
14 בטלות יחסית. על כל פנים, מר איזנברג זכאי – כך נטען – לשכר ראוי עבור השירותים
15 שהוא נתן לחברה, ושכר זה זחה לסכומים ששולמו לו בפועל על ידי החברה. החברה אף
16 ציינה כי חרשות לניירות ערך אשר בחנה בעבר את עמדת החברה בנושא זה, לא מצאה לנכון
17 להסתייג ממנה, ומר איזנברג והחברה הסתמכו על כך.
18
- 19 עוד ציינה החברה כי ביום 13.12.11, אישרה האסיפה הכללית של החברה להאריך את
20 הסכם החניסקה של מר איזנברג כמנהל עסקים ראשי של החברה לתקופה של 3 שנים
21 נוספות (החל מיום 15.11.11), כאשר תנאי השכר יהיו אותם תנאים בהם הועסק מר
22 איזנברג יד אותו מועד. החברה טענה כי אישור זה מחווה מסר ברור של האסיפה הכללית
23 לפני שינוי התואר של מר איזנברג בשנת 2005 (אז הוא חדל לכהן כיו"ר הדירקטוריון), לא
24 חשפיע על תנאי שכרו.
25
- 26 4. לאחר שהתקיים ביום 13.6.2012 דיון מקדמי בבקשת האישור, ניהלו הצדדים ביניהם משא
27 ומתן לפשרה, שחבשיל לכדי הסכם. הם הסכימו כי התקופה הרלוונטית לצורכי התביעה
28 היא תקופה של 53 חודשים (התקופה בה מר איזנברג לא כיהן כיו"ר דירקטוריון החברה,
29 ושולם לו שכר בגין תפקיד זה. תקופה זו תכונה לחלן: "התקופה הרלוונטית"). מלכתחילה,
30 הוסכם בין הצדדים כי מר איזנברג ישיב לחברה סכום של 395,000 ₪. סכום זה משקף את

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117-02 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק היצוני :

- 1 תוספת השכר אותה קיבל מי ששימש כיו"ר דירקטוריון החברה בתקופה הרלוונטית, מר
- 2 לוין, בגין תפקידו כיו"ר הדירקטוריון-4,500 ₪ לחודש. מקורה של הסכמה זו הוא במתווה
- 3 פשרה שהועלה בבית-המשפט ושעל פיו האומדן לסכומים ששל מר איזנברג לחשיב לחברה,
- 4 יחושב בהתאם לשכרו של מי שחלף אותו כיו"ר דירקטוריון.
- 5
- 6 5. בטרם אישור הסכם הפשרה, בקשו שתי קבוצות של מבקשים - ח"ח בש וזיגדרו - לתצטרף
- 7 לחליף, ולחילול את התנגדותם ביחס אליו. לאחר שניתנה החלטת בבקשת המבקשים חללו
- 8 (ביום 28.1.2013), מונה ביום 13.3.2013, רו"ח דרון תלם ממושרד רו"ח סומך חייקין
- 9 כמומחה מטעם בית-המשפט. המומחה מונה כדי לבחון את השאלה מהם טווחי השכר
- 10 הראוי לו היה זכאי מר איזנברג בגין השירותים שהוא נתן לחברה בתקופה הרלוונטית.
- 11
- 12 6. ביום 26.5.2013, הוגשה חוות דעתו של המומחה מטעם בית-המשפט. מסקנתו של המומחה
- 13 בחוות-הדעת חיתה כי טווח סביר לתגמול שנתי לנושאי משרה מסוגו של מר איזנברג על
- 14 בסיס 100% משרה בתקופה הרלוונטית, עומד על תגמול כולל בסכום של בין 2.1 מיליון ₪
- 15 ל-6.1 מיליון ₪.
- 16
- 17 7. ביום 29.7.13, הודיע מר איזנברג כי הוא והחברה מסכימים לשנות את נטיות הפשרה
- 18 שחוצע מלכתחילה, באופן שהסכום שמר איזנברג ישיב לחברה יהיה מבוסס על השכר
- 19 המלא ששולם למר לוין בתקופה שהאחרון כיהן כיו"ר דירקטוריון החברה - סכום של
- 20 10,000 ₪ לחודש, ולא רק על תוספת השכר ששולמה לו בגין תפקיד יו"ר הדירקטוריון
- 21 (שחיוותה את חבסיס לסכום החשבה בהסכם הפשרה המקורי). מאחר שהתקופה
- 22 הרלוונטית עמדה על 53 חודשים, הרי שסכום החשבה המתוקן יגמד על 530,000 ₪. הצדדים
- 23 ביקשו כי בית המשפט יאשר את הסכם הפשרה המתוקן בנוסחו שלעיל.
- 24
- 25 8. ח"ח בש התנגדו להסכם הפשרה המתוקן.
- 26 הם העלו מספר טענות נגד החסכם. ראשית, לטענתם, לאור אופי ההתנהגות חסרת תום-
- 27 הלב של מר איזנברג, אין מקום לקבוע כי מגיע לו תשלום כלשהו בגין השירותים שהוא נתן
- 28 לחברה. כך, ס' 280 לחוק החברות התשנ"ט - 1999 קובע כי עסקת שלא אושרת כדין על ידי
- 29 החברה היא חסרת תוקף. גם חוק עשיית עושר ולא במשפט התשל"ט - 1979 מאפשר לבית
- 30 המשפט לפטור מחובת החשבה מטעמי צדק.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק תיבני :

- 1
- 2 עוד טענו ה"ה בש, כי חכרעו של בית המשפט בתביעה כמו התביעה דנן, צריכה להיות
- 3 ערכית. היא צריכה להציב סטנדרט ראוי בו יידרשו בעלי שליטה לעמוד. לגישתם של ה"ה
- 4 בש, על בית-המשפט להתייחס לשאלת ההוגנות של הסכם הפרשה המוצע, ולשאלת חלוקת
- 5 הערך המוסף שנוצר עקב הסכם הפרשה.
- 6
- 7 10. באשר לשכר הראוי לו היה זכאי מר איזנברג, טענו ה"ה בש כי אין מקום לחסתנדן על
- 8 חוות-דעת המומחה שהוגשה מטעמם של המשיבים בבקשת האישור, מר צבירן, שכן מדובר
- 9 בחו"ד "מגויסת". עוד נטען כי אין השלכה גם לעובדה שהאספה הכללית של החברה
- 10 אישרה ביום 13.12.11 את שכרו של מר איזנברג באותם תנאים כמו אלה שהוא קבל
- 11 מהחברה קודם לכן. זאת משום שישנו תבדל בין אישור כזה, הצופה פני העתיד, לבין אישור
- 12 שכר כמו זה נושא התביעה דנן, המתייחס לעבר. כן נטען כי בית המשפט אינו צריך לנסות
- 13 "לנחש" מה היה קורה באספה כללית לו היתה מתקיימת אספה כזו, שכן ישנה חשיבות
- 14 לעצם קיומו של דיון באספה.
- 15
- 16 11. באשר לחוות-דעתו של המומחה מטעם בית המשפט, טענו ה"ה בש כי נפלו בה מספר
- 17 פגמים. כך, רו"ח תלם השווה את שכרו של מר איזנברג לשכרו של מי שנושא בתפקיד של
- 18 מנהל עסקים ראשי. ואולם, בחלק מהתקופה היה בחברה מנהל עסקים ראשי שקבל תגמול
- 19 בגין שירותיו. עוד נטען כי מר איזנברג עבד בחיקף משרה כולל של מעל 100% במכלול
- 20 התפקידים שלו בקבוצת חברות "ערד". ה"ה בש הוסיפו וטענו ביחס למדגם שהנחה את
- 21 המומחה מטעם בית-המשפט, כי חלק מהחברות במדגם הן חברות בעלות מאפיינים שונים
- 22 באופן מחותי מהחברה דנן, ולכן לא ניתן להסיק מסקנות ביחס לשכרו של מר איזנברג
- 23 מנתוני השכר בחברות אלה.
- 24
- 25 12. ה"ה בש טענו עוד, כי שכרו של איזנברג היה מבוסס על שכר ודמי ניהול בלבד, ולא על זיקה
- 26 לביצועיו. לכן היה מקום להשוות – במסגרת החשוואה שערך המומחה - את שכרו של מר
- 27 איזנברג רק ל"רובד חסר הסיכון" בשכרם של נושאי המשרה נושאי החשוואה. השוואה כזו
- 28 מביאה למסקנה לפיה מר איזנברג קבל מהחברה סכומים שעולים באופן קיצוני על טווח
- 29 הסכומים שצוינו בחוות הדעת.
- 30

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

13. החברה ומר אייזנברג התייחסו לעמדתם של ה"ה בש. 1
 הם טענו כי מנייניהם של ה"ה בש בחתנגדותם אינם מניעים תמי-לב. החתנגדות נובעת 2
 מהיותם של ה"ה בש בתו וחתנו של מר גזונטהייט, שיש לו מספר סכסוכים עם מר 3
 אייזנברג. 4
 5
 עוד נטען כי יש לקחת בחשבון כי סכום התביעה כפי שזו הוגשה מלכתחילה על ידי המבקש 6
 כולל גם סכומים שכלל לא שולמו על ידי החברה. כך, בין היתר מוללת התביעה סכום של 7
 4.3 מיליון ש"ח ששולם למר אייזנברג על ידי חברת רסקו בינינו, שהיא חברת בת בבעלות 8
 מלאה של החברה, ולכן סכום זה לא יכול להיות חלק מסכום התביעה. בנוסף, כולל הסכום 9
 התביעה סכומים ששולמו למר אייזנברג בתקופה בה הוא שב לכהן כיו"ר דירקטוריון 10
 החברה. עוד צוין כי התביעה הגזורת הסתכנה על עלויות מעביד בלבד, בעוד שמר אייזנברג 11
 קבל בפועל רק כ-50% מהסכומים, לאחר ניכוי מס. 12
 13
 14. המשיבים הוסיפו וטענו כי בקשת האישור של התביעה כתביעה גזורת טרם נדונה וטרם 14
 הוכרעה לזכות המבקש. החברה כפרה בטענות המבקש, וטענה כאמור כי לא נפל פגם 15
 באישור השכר של מר אייזנברג. עוד נטען כזכור כי אף אם היה מקום לבטל את הסכם 16
 ההעסקה של מר אייזנברג, הרי שהיה על החברה לשלם לו שכר סביר בגין שירותיו לחברה, 17
 כאשר יעל פי חטינה – לא הוצגו ראיות לפיהן השכר ששולם למר אייזנברג בפועל לא היה 18
 סביר. החברה הציגה לטענתה ראיה בדבר סבירות השכר – חוות דעת של מומחה מטעמה, 19
 מר צבירן, שהוא מומחה מוביל בתחום ובעל גישה למאגרי ידע רלבנטיים. טענות אלה לא 20
 נבחנו יעדין על ידי בית המשפט. 21
 22
 המשיבים הוסיפו וטענו כי אינדיקציה חזקה נוספת לסבירות שכרו של מר אייזנברג היא 23
 אישור האסיפה הכללית מיום 13.12.11 את שכרו באותם תנאים שהתקבלו על ידיו בתקופת 24
 התביעה, לתקופה של 3 שנים נוספות מאותו מועד ואילך. 25
 26
 15. המשיבים התייחסו לטענותיהם של ה"ה בש ביחס לכשלים בחוות-דעתו של המומחה מטעם 27
 בית-המשפט. הם טענו כי לא היה מקום לכך שהמומחה יבחן חברות בהן מכחן מנכ"ל 28
 משותף (מה שהיה מקטין עוד יותר את חמדגם הקטן ממילא שעמד לרשותו). לגבי חברות 29
 המדגם, המומחה הבהיר בחוות-דעתו כי הוא איזן בין שני שיקולים – בחירת חברות בינלות 30

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 52117-02-12 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

- 1 מאפיינים דומים לזו של החברה, מחד גיסא, ומדגם גדול די הצורך לצורכי השוואה
2 (וזמינות המידע הציבורי) מאידך גיסא.
- 3
- 4 16. עוד נטען כי אין לקבל את הטענה ביחס לחשוואת השכר רק לשכר הבסיס (ללא בונוסים)
5 של נושאי חמשרה שעמם נערכה החשוואה. זאת משום שלו היה מר איזנברג מקבל
6 בונוסים, היתה תביעת החשבה מתייחסת גם אליהם כאל חלק מהשכר. עוד נטען ע"י ב"כ
7 החברה בשיבת יום 20.11.13, כי היה אולי מקום לקבל את טענתם של ח"ת בש בחקשר זה,
8 לו היתה החברה נכשלת ומפסידה. אולם מאחר שלא אלה הם פני הדברים, הרי לו היה
9 שכרו של מר איזנברג תלוי הצלחה, הוא היה עשוי לקבל אף סכומים גבוהים יותר מאלה
10 שקבל בפועל.
- 11
- 12 17. ביום 4.12.13 בעקבות ישיבת בית המשפט מיום 21.11.13, חודיע מר איזנברג כי הוא נכון –
13 לפנים משורת הדין, כמחווה של רצון טוב ומתוך כבוד לבית-המשפט, להגדיל את סכום
14 הפשרה, וכי הוא מסכים כי סכום החשבה יועמד על סך של 600,000 ₪. במסמך שהוגש
15 מטעמו של מר איזנברג, הוא חזר על טענותיו כנגד בקשת האישור לגופה. הוא אף חפנה
16 לחוות-דעתו של המונחה מטינם בית-המשפט, אשר ציין כי גריעת תפקיד פורמאלי (דוגמת
17 יו"ר דירקטוריון) אינה משפיעה לרוב על היקף התגבול של נושאי חמשרה.
18
- 19 לכן, על בית-המשפט לקבוע האם יש מקום לאשר את הסכם הפשרה בין הצדדים בהתאם
20 לנוסח האחרון והמותקן שלו, על פיו ישיב מר איזנברג לחברה סכום כולל של 600,000 ₪.
21
- 22 **דיון**
- 23 18. החלכה הפסוקה קבעה כי לצורך בחינת הסדר פשרה, על בית-המשפט להביא בחשבון בין
24 חיתר "את סכום הפשרה ביחס לפיצוי הפוטנציאלי של החברה במקרה של הצלחה
25 התביעה; הסיכוי שהחברה תזכה בתביעה; תועלת אחרת שעשויה החברה להפיק
26 מהפשרה המוצעת; השלב שבו מתבקש אישור הפשרה; העלויות והמשמעויות של המשך
27 התדיינות מבחינת החברה; הסולבנטיות של הנתבעים או מנגנוני שיפוי שעומדים להם;
28 הוגנות יעילות וסבירות ההסכם שהוגש לבית-המשפט; נאותות הגמול המוצע לתובע ושכר
29 הטרחה שהוצע לבאי כוחו; והתנגדויות להסכם הפשרה ולגמול ולשכר הטרחה שהוסכם
30 במסגרתם ככול שהוסכם, וההכרעה בהן" (ר' תנ"ג (ת.א.) 32690-10-11 רחל גוסליב נ.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117-12 ישרים - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק הייצוגי:

- 1 איילון אחזקה בע"מ (כבי' השופט כבוב, 3.9.2012).
- 2
- 3 נבחן אם כן לחלוף הן את סיכויי התביעה – לו היא היתה נדונה לגופה, והן את יתר השיקולים
- 4 שנמנו לעיל.
- 5
- 6 19. באשר לסיכויי התביעה – מובן כי אלה נבחנים במסגרת הבקשה לאישור הסכם פשרה באופן
- 7 ראשוני בלבד, בעיקר כאשר בקשת האישור מוגשת עוד בטרם נדונה לגופה בקשת המבקש
- 8 לאישור התביעה כתביעה נגזרת. לצורך הדיון בבקשת אישור הסכם הפשרה, נניח (בלא
- 9 לקבוע מסמרות בנושא זה), כי יש ממש בטענות המבקש לפיהן היה מקום לאשר באספה
- 10 הכללית את הסכם החעסקה של מר איזנברג לאחר שהוא חדל להיות יו"ר הדירקטוריון, וכי
- 11 משאישור כזה לא התקבל, הרי אין להסכם ההעסקה תוקף.
- 12
- 13 לצורך בחינת בקשת אישור הסכם הפשרה, נניח כי גם בהנחה שלהסכם ההעסקה אין תוקף,
- 14 הרי שמר איזנברג זכאי לשכר ראוי עבור השירותים שהוא נתן לחברה בתקופה בה הסכם
- 15 ההעסקה שלו לא היה תקף.
- 16
- 17 20. מסקנה זו עולה בין היתר מהחלטתי בענין אפרת נ. בן שאול (תנ"ג 11-080-32007), בה נקבע
- 18 כי:
- 19 "לטעמי, לו היו המשיבים מוכיחים כי תנאי העסקה נושא הסכם ההעסקה הם
- 20 סבירים, הרי לא היה מקום לתורות על ביטולה. הטעם לכך הוא שאם השכר
- 21 ששולם לבן שאול עבור השירותים שהוא העניק לחברה תואם את השכר הראוי
- 22 שהיה מקום להעניק לו בגינם, הרי שממילא גם אם הסכם ההעסקה היה מבוטל,
- 23 היתה החברה חייבת לשלם לו שכר זהה כשכר ראוי. לכן, לא ניתן היה לקבוע כי
- 24 לחברה נגרם נזק – לו היה ברור כי היא שילמה לבן שאול את השכר ההוגן הראוי
- 25 שהגיע לו בתמורה לשירותים שהוא העניק לה".
- 26
- 27 לאור האמור לעיל, היה מקום – לו היתה התביעה מתבררת לגופה, לברר בין היתר מהו
- 28 השכר הראוי לו היה זכאי מר איזנברג לקבל מהחברה בגין השירותים שהעניק לה בתקופה
- 29 הרלוונטית. כדי לבחון את הסיכויים והסיכונים שעמדו בפני הצדדים בחקשר זה, מונה על
- 30 ידי המומחה מטעם בית-המשפט, שהתבקש – כפי שציינתי לעיל – לבחון את השאלה מהו

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תני"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

- 1 השכר הסביר שהיה מר איזנברג זכאי לקבל מהחברה בתקופה הרלוונטית עבור השירותים
2 שהוא העניק לה.
3
- 4 21. אני סבורה כי לצורך שאלת אישור הסכם הפשרה, יכול בית המשפט להסתמך על מסקנותיו
5 של עורך חוות-הדעת, בלא לבחון לעומקן שאלות ביחס לשיטת העבודה בה הוא נקט
6 (השיטה ההשנואתית לשכר של נושאי משרה דומים), ביחס לבסיס הנתונים שבהתייחס
7 אליו הוא ערך את ההשוואה וכיו"ב. על-פני הדברים, חוות-דעתו של המומחה היא חוות-
8 דעת מקצועית ובלתי תלויה, וככזו – ניתן לצורכי בחינת הסכם הפשרה, להסתמך עליה.
9
- 10 כפי שהובהר לעיל, המומחה קבע טווח של סכומים שלגישתו משקפים את השכר הסביר לו
11 היה זכאי מר איזנברג בגין השירותים שנתן לחברה בתקופה הרלוונטית – בין 2.1 מיליון ₪
12 ל-6.1 מיליון ₪ בגין 100% משרה.
13
- 14 22. אחת השאלות שיש מקום לבחון אותה במסגרת בחינת סיכויי התביעה, היא השאלה האם
15 יש מקום לפסוק את שכרו הראוי של מר איזנברג בהתאם לחלק הנמוך, האמצעי או העליון
16 של טווח זה. אני סבורה כי הדרך הנכונה היא לקבוע כי השכר הראוי צריך להיקבע ככלל,
17 במקרים כמו המקרה דן, בחלק הנמוך של הטווח.
18
- 19 מסקנה זו עולה בין היתר מהחלטת הביניים שניתנה בחליף זה, ביום 28.1.13. בחלטת זו
20 ישנה התייחסות ל"ערך המוסף" שקיים בעסקה בין צדדים, ערך המשקף את ההפרש בין
21 ההערכות הסובייקטיביות של הצדדים לעסקה בהתייחס לשווי הנכס נושא העסקה (במקרה
22 דן – שכרו של מר איזנברג). בחלטת צוין כי עסקה יעילה היא עסקה המחלקת בין
23 הצדדים למשא-ומתן את הערך המוסף הזה ביניהם. בחלטת המ"ל התייחסתי בין היתר
24 לשאלה באיזה אופן על בית-המשפט לנהוג בבואו לאשר הסכם פשרה, ביחס לחלוקת ח"ערך
25 המוסף של ה"נכס" נושא התביעה. בחקשר זה נקבע בחלטת כי:
26 "מעבר לכך, בית המשפט – בהיותו מודע לבעייתיות שלעיל, יכול לסייע בחלוקה
27 הוגנת יותר – לסעמו – של הערך המוסף. בית-המשפט יכול להעדיף לאשר
28 הסכמי פשרה רק אם הם מביאים בחשבון חלוקת הערך המוסף שעיקרו יינתן
29 לחברה ולא לבעל השליטה".
30

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תני"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק היצוני :

23. אני סבורה כי הסטח של ה"ערך המוסף" או חלק ניכר ממנו לזכות החברה – ולא לזכותו של בעל השליטה (היינו – קבינת שכר בתחום הנמוך של חוות הדינת), תשרת את האינטרס של בעלי-מניות המיעוט בחברה. כך, לבעלי-השליטה לא יהיה תמריץ שלא לפעול לאישור שכרם בתהליכים הקבועים לכך במסגרת חוק החברות, תוך הנחה שמיילא בית המשפט יאשר להם "שכר ראוי" אם בסופו של דבר יגיע הנושא להליך שיפוט. בעלי השליטה צריכים להיות מודעים לכך כי במקרה בו הסכם ההעסקה שלהם לא אושר כדין, השכר הראוי שיאושר להם ישקף הנחה של משא-ומתן בו עיקר הערך המוסף יוסט לכיוון החברה. באופן שחם יקבלו אמנם שכר ראוי בגין השירותים שהם נותנים לחברה, אולם שכר ראוי בחלק הנמוך של הטווח.
24. נבחן עתה את הסכם הפשרה המוצע לאור האמור לעיל. כאמור, טווח השכר שנקבנו על ידי המומחה מטעם בית המשפט עומד על 6.1-2.1 מיליון ₪ לשנה עבור 100% משרה. התקופה הרלוונטית המוסכמת היא כאמור תקופה של 53 חודשים, ולכן השכר שלו היה זכאי מר איזנברג בהתאם לחוות דעת המומחה בגין מלא התקופה הזאת עומד על בערך 9.3 – 27.4 מיליון ₪ עבור 100% משרה. מר איזנברג עבד בחברה בחיקף של 65% משרה בלבד, ולכן השכר שהוא היה זכאי לו בהתאם לחוות הדעת הנ"ל עבור התקופה הרלוונטית עומד על 6.05 – 17.5 מיליון ₪.
- כעולה מעמדת הצדדים להליך, מר איזנברג קבל בפועל שכר של 12 מיליון ₪. לאחר הפחתת חלק השכר ששולם לו על ידי חברת רסקו ולא על-ידי החברה דגן – עומד השכר הכולל שהוא קבל על סכום של כ- 8 מיליון ₪.
25. כדי לבחון את השאלה האם לאור הנתונים שלעיל, הסכם הפשרה הוא סביר ומשקף סכום השבח סביר על ידי מר איזנברג, יש להביא בחשבון – מעבר לכל האמור לעיל – מספר נתונים נוספים –
26. התביעה טרם אושרה כתביעה נגזרת. אלמלא הסכם הפשרה, היה על בית המשפט לבחון לגופן את טענות הצדדים ביחס לבקשת אישור התביעה כתביעה נגזרת, ולקבל החלטה ביחס אליהן. לו היתה התביעה מאושרת כתביעה נגזרת, היה על בית המשפט לדון בתביעה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיצוני :

- 1 לגופה, ולתת בה פסק-דין. כל אחד מהשלבנים הללו טומן בחובו סיכון – מבחינת החברה –
 2 כי טענותיה (כפי שהועלו על ידי המבקש) יידחו.
 3
 4 בנוסף, מובן כי בירור התביעה בנסיבות שתוארו היה אורך זמן, כשיש לקחת בחשבון (חן)
 5 מבחינת הסיכונים וכן מבחינת אורך הזמן) אפשרות שהיה מוגש יעריור על כל אחת
 6 מההחלטות שחיו ניתנות על ידי בית-המשפט.
 7
 8 27. העובדה שהאספה הכללית אישרה את תנאי ההצסקה של מר איזנברג – שחס אותם
 9 תנאים שניתנו לו על ידי החברה בתקופה נושא התביעה, היא אינדיקציה שיש מקום לקחת
 10 גם אותה בחשבון. בהעדר כל טענה או ראיה ביחס לשינוי שחל בחיקף העבודה של מר
 11 איזנברג בין התקופת הרלוונטית לבין התקופה בחתימתו אליה שכרו אושר כדין על ידי
 12 האספה הכללית של החברה, ניתן להניח כי אישור האספה מהווה אינדיקציה מסוימת
 13 ביחס לעמדתה של האספה הכללית לגבי השכר הראוי לו וכאי מר איזנברג בגין השירותים
 14 שהוא מעניק לחברה (שאינם כוללים את היותו יו"ר הדירקטוריון).
 15
 16 28. יחד עם זאת, יש להביא בחשבון בהקשר זה גם את העובדה כי בפועל לא חובא נושא
 17 אישורו שכרו של מר איזנברג לאספה הכללית, כי הצורך באישור כזה "נעקף" לאחר הגשת
 18 הבקשה ולאחר שהצדדים הגיעו להסכם פשרה. חלק מבעלי מניות המיעוט (ה"ה בש ובשלב
 19 קודם גם מיגדרו) התנגדו להסכם הפשרה (בנוסחו הקודם), והיו עשויים להתנגד לו, לו
 20 הסכם זה היה יעמיד להצבעה באספה הכללית של החברה.
 21
 22 29. יש לקחת בחשבון את העובדה כי שכרו של מר איזנברג לא כלל רכיבים מותנים בחצלחת.
 23 שכר כזה הוא כמובן שכר בטוח יותר – ולכן נוח יותר – מבחינתו של נושא המשרה. יש
 24 להביא נתון זה בחשבון במסגרת החשואה בין שכרו של מר איזנברג לבין השכר של נושאי
 25 המשרה נושא החשואה שערך המומחה מטעם בית-המשפט. יחד עם זאת, אין מקום
 26 לטעמי להשוות את שכרו של מר איזנברג רק לשכר היסוד ללא החטבות שקבלו נושאי
 27 המשרה האחרים במסגרת החשואה אותה ערך המומחה. זאת משום שבסופו של דבר
 28 החשואה צריכה לקחת בחשבון את מכלול התשלומים שקבל כל אחד מנושאי המשרה
 29 בפועל. לעובדת היותו של שכרו של איזנברג – שכר שאינו כולל רכיבים מותנים, יש אם כן
 30 משמעות שולית בלבד.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק היצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
- 30 אינני סבורה כי יש לקבל את טענות ה"ה בש ביחס לקבוצת החשואות בה עשה המומחה שימוש. לעומת נושאי משרה אחרים. אף אם ניתן היה אולי לפעול בצורה שונה, אינני סבורה כי יש מקום לכך שבית-המשפט יתערב באופן הפעולה של המומחה שמונה מטעמו, בנסיבות המקרה דגן (קרי לצורך בחינת הסכם הפשרה המוצע), וכאשר על פני הדברים בצע המומחה עבודה מקצועית, יסודית וחסרת פניות.
- 31 עוד יש לציין, כי מר איזנברג נשא במספר תפקידים במסגרת קבוצת "עורד", כאשר מכלול התפקידים שלו מביא לתוצאה לפיה עבודתו כוללת מעל 100% משרה. ב"כ החברה טען בהקשר זה כי ריבוי התפקידים של מר איזנברג צריך לפעול דווקא לזכותו. אני סבורה כי יש להביא בחשבון את העובדה כי מר איזנברג קבל שכר מחברות הקבוצה המישקף שכר של למעלה מ-100% משרה לחובתו. גם לענין זה צריכה אם כן להיות משמעות מסוימת בבחינת הסכם הפשרה המוצע.
- 32 כאמור, במסגרת הסכם הפשרה כפי שתוקן נכון ליום 13.12.4, הסכים מר איזנברג להשיב לחברה סכום כולל של 600,000 ₪. לאחר ההשבה יגמוד אם כן שכרו בגין התקופה הרלוונטית על סך של 7.4 מיליון ₪. סכום זה הוא סכום הקרוב לסכום התחזונון בסווחי השכר אותם קבע המומחה (כזכור, הטווח הנמוך ביותר נקבע על ידי המומחה להיות 6.05 מיליון ₪). בהתחשב בכל יתר השיקולים, ובעיקר העובדה כי החברה תקבל את סכום הפשרה באופן מיידי וללא כל סיכון, אני סבורה כי סכום הפשרה הוא סכום סביר, שניתן לאשרו.
- לאור כל האמור לעיל, אני מאשרת את הסכם הפשרה כמבוקש.
- שכר טרחה וגמול**
- 33 הצדדים עתרו כי בית המשפט יפסוק, בקשר עם הסכם הפשרה, שכר טרחה לבאי כוחו של המבקש בסכום של 66,666 ₪ (הסכום התייחס לסכום הפשרה המקורי), וכי למבקש ישולם סכום של 33,333 ₪ כגמול בגין הגשת התביעה ובקשת האישור.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנייג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק הייצוגי :

34. בפסה"ד ע"א 2046/10 2051/10 עזיבון המנוח משה שמש נ. רייכרט (23.5.2012) קבע בית- המשפט העליון את הקריטריונים לפסיקת גמול ושכר טרחת עורכי-דין במקרה של תביעה ייצוגית, לתובע המייצג ולבאי-כוחו. ניתן להחיל את העקרונות שנקבעו שם גם על פשרה במסגרת בקשה לאישור תביעה נזרת, בשינויים המחויבים. בית-המשפט קבע באותו ענין כי השיטה הנכונה לקבוע את שכר הטרחה היא שיטת האחוזים.
- באותו ענין נפסקו לכ"כ התובע סכומים מדורגים של 25% ובגין הסכום של עד 5 מיליון ₪), 20% (בגין הסכום של בין 5 ל-10 מיליון ₪) ו-15% (בגין הסכום של למעלה מ-10 מיליון ₪). מעבר לסכום זה, לא נפסק סכום נוסף לזכותו של התובע המייצג.
35. פסק-הדין בגין רייכרט היה יוצא דופן וחריג מבחינת החשקעה של באי-כוח התובע בניהול התביעה, כפי שתואר זאת בית-המשפט העליון :
 "מדובר בתובענה שהחלה בשנת 1995. היינו, ההליכים בענייננו מתנהלים זה יותר מ-16 שנים. מדובר באחת התובענות הייצוגיות הראשונות בישראל ומבין היחידות שהגיעו להכרעת דין מלאה. אומנם, כפי שצוין, בסופו של יום הסתיים החליף בפשרה. ואולם, בנסיבות העניין יש לראות את הפשרה אליה הגיעו הצדדים כאילו הייתה פסק דין שניתן בדרך הרגילה. זאת, שכן התובענה הייצוגית התבררה עד תום במספר ערכאות. בכל אחת מן הערכאות זכה התובע המייצג בדין".
36. במקרה דנן, ולאור האמור לעיל, אני סבורה כי הסכום הכולל שחמבקש ובאי כוחו מבקשים לקבל – סכום של 100,000 ₪, הוא סכום גבוה מדי. סכום הגמול ושכר הטרחת עומד על כ- 16% מסכום הפשרה הכולל (שכזכור הועמד על 600,000 ₪).
37. אכן, מדובר בתביעה נזרת ראויה, שאף הביאה לכך שהחברה קיבלה סכום כסף לא מבוטל שיתכן שלא היה מגיעה לידיה אלמלא הגשת הבקשה. יחד עם זאת, כמות העבודה שהושקעה על ידי ב"כ המבקש היתה קטנה באופן משמעותי ביותר לעומת כמות העבודה שהושקעה על ידי ב"כ התובע בענין רייכרט. במקרה דנן, בקשת האישור לא התבררה לגופה; התביעה היא בנושא שאינו חדשני; ולא נדרשה לכן השקעת עבודה בכמות יוצאת דופן על ידי ב"כ המבקש.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תני"ג 12-02-52117 ישרס - חברה להשקעות בעמ נ' איזנברג

תיק חיזוני :

- 1
- 2 38. בגסיבות אלה, אני סבורה כי נכון יהיה לקבוע שכ"ט וגמול בשיעור של 12% מהסכום שיושב
- 3 לחברה, קרי שכר טרחה וגמול בסכום כולל של 72,000 ₪. הסכום יתחלק באופן שהמבקש
- 4 יקבל סכום של 22,000 ₪ ובא כוחו – סכום של 50,000 ₪. שכר הטרחה והגמול ישולמו על
- 5 ידי החברה.
- 6
- 7 ניתנה היום, ב' טבת תשע"ד, 05 דצמבר 2013, בהעדר הצדדים.
- 8
- 9 רות הגן, שופטת
- 10